

ஸுன்னா பற்றி தெளிவு பெறுவது எப்படி?

நூலசிரியர் :
கலாநிதி யூ. எல். ஏ. அஷ்ரப் Ph. D (Al-Azhar)
தலைவர் - தாருல் ஹதீஸ்
உதவிப் பேராசிரியர்
மன்னர் காலித் பல்கலைக்கழகம்
சவுதி அரேபியா

வெளிநடு
தாருல் ஹதீஸ்
கொழும்பு
2003

ஸுன்னா என்றால் என்ன?

‘ஸுன்னா என்ற அறப்புப் பதத்திற்கு பாதை, வழிமுறை என்பது கரத்தாகும். ஹதீஸ்கலை வல்லுனர்கள் (ஸுன்னா) என்பதற்கு பின்வருமாறு வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றனர் :

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் சொல், செயல், அங்கீகாரம், உடல் அமைப்பு முறை, குண நெறி ஆகியவைகளாகும். இவை நபியவர்களுக்கு ‘தூதுநீர் கிடைப்பதற்கு முன்பு நிகழ்ந்தாலும் அல்லது பின்பு நிகழ்ந்தாலும் ‘ஸுன்னாநீர் என்றே சொல்லப்படும்.

இதே கருத்தைத்தான் ஹதீஸ் என்ற பதமும் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த அடிப்படையில் ‘அல்கிதாப், வஸ்ஸுன்னாநீர், அரகுர்ஆன், வல் ஹதீஸ் என்று பிரயோகிப்பது இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் வழக்கமாகும்.

எனவே ஹதீஸ் கலை வல்லுனர்கள் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களைப் பற்றிய சகல விபரங்களையும் திரட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். சொற்கள், செயல்கள், அங்கீகாரங்கள் இவைகளில் எதை ஆதாரமாகக் கொள்வது எதை ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியாது என்பதை வேறுபடுத்தும் வரைவிலக்கணங்களைத் தரும் முயற்சியில் இவர்கள் இறங்கவில்லை. இந்தப் பணியில் உஸூலிய்யூன்கள் (இஸ்லாமிய சட்ட மூல தத்துவ அறிஞர்கள்) ஈடுபட்டார்கள். எனவே அவர்கள் ஸுன்னா என்பதற்குப் பின்வரும் வரைவிலக்கணத்தை முன்வைக்கிறார்கள் : நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் நபித்துவம் கிடைத்த பின்பு கூறிய, செய்த, அங்கீகாரம் வழங்கிய விடயங்களாகும்.

எனவே நபித்துவத்திற்கு முந்திய, நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் சொல், செயல், அங்கீகாரம் ஆகியவைகள் ஆதாரமாக அமையாது. இவ்விடயத்தில் அறிஞர்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. இதன் அடிப்படையில் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் நபித்துவத்திற்கு முன்பு ஹிநா குகையில் தியானத்தில் இருந்தார்கள் என்பதை முன்வைத்து சில ஸூபித்துவ வாதிகள் காடுகளிலும், குகைகளிலும், மலைகளிலும் தியானத்தில் இருப்பது ஆகும் எனக் கூறுவது அறியாமையாகும். மேலும் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் நபித்துவம் கிடைத்த பின்பு பல வருடங்கள் மக்காவில் தங்கியிருந்தார்கள்.

மதீனாவிற்கு ஹிஜ்ரத் சென்ற பின் பலதடவை மக்காவை தரிசித்திருக்கிறார்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களோ அல்லது அவர்களின் ஸஹாபாத் தோழர்களோ ஹிறா குகையை தரிசிக்கவுமில்லை, அங்கே எவ்வித வணக்கத்திலும் ஈடுபடவுமில்லை.

புகஹாக்கள் (மார்க்கச் சட்ட வல்லுணர்களின்) வரைவிலக்கணம்.

புகஹாக்கள் ஸுன்னா என்பதற்கு வரைவிலக்கணத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள் : ஒரு விடயம் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் காலத்தில் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் கட்டாயக் கடமை அல்லது விரும்பத்தக்கது, என்பதற்கு குர்ஆன், ஹதீஸில் ஆதாரம் காணப்படுமாயின் அது ஸுன்னாவாகும்.

இவ்வரைவிலக்கணத்தின் படி ஸுன்னா என்பது 'பித்அத்ஹீ என்பதற்கு எதிரச் சொல்லாகும். ஏனெனில் பித்அத் என்றால், நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் காலத்தில் நிகழாத கடமை. அல்லது விரும்பத்தக்கது என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லாத ஒரு விடயமாகும்.

எல்லா 'பித்அத்களும் வழிகேடுகளாகும். குர்ஆன் ஹதீஸுக்கு முரண்படும் தரத்தைப் பொறுத்து அந்த பித்அத்தின் தரமும் வேறுபடும். அதாவது பித்அத் இஸ்லாத்தின் அடிப்படை அம்சங்களுக்கு முரண்படும் போது 'பித்அத் முகப்பகுராஹீ (المبدعة)

(المكفرة) (மதமாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது) என்று சொல்லப்படும்.

உதாரணமாக : எல்லாம் அவனே, எல்லாப் பொருட்களின் உருவங்களில் அல்லாஹ் தோன்றியிருக்கிறான் அல்லது அவனே எல்லாம், (**Pantheism**) அல்லாஹ் ஏழுவானங்களைக் கடந்துள்ள அர்ஷ் என்ற சிம்மாசனத்தில் உள்ளான் என்பதை நிராகரித்தல், இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன் என்று நம்புதல், மரணித்த அல்லது உயிருடன் மறைந்துள்ள நல்லடியார்களிடத்தில் தேவைகளைக் கேட்டல் போன்றவை (ரித்தத்) மதமாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய பித்அத்களாகும்.

இஸ்லாமிய அடிப்படை அம்சங்களுக்கு பித்அத் முரண்படாவிட்டால், அதற்கு 'பித்அத் முபஸ்ஸிகா (المبدعة المسماة) பாவத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய பித்அத் என்று சொல்லப்படும்.

உதாரணமாக நல்லடியார்களின் கப்பறுகளில் பள்ளி வாயில்கள், தர்ஹாக்கள் கட்டுதல், கப்பறுகளைத் தரிசிக்க புனித யாத்திரைகள் செய்தல், திக்கு செய்யும் போது நடனம் ஆடுதல், நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம்) அவர்களின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுதல் போன்றவைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

எனவே பித்அத் ஹஸனா (அழகிய பித்அத்) என்பது இஸ்லாத்தில் கிடையாது. அதற்கு பின்வருபவைகளை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம் :

(1) عن عائشة رضي الله عنها قالت : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد " (رواه البخاري كتاب الإصلاح بين الناس : 2697 / ومسلم كتاب الأفضية باب نقض الأحكام الباطلة : 4467 ، وفي رواية له 4468 : من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد

(

‘எங்களின் இந்த விடயத்தில் (மார்க்கத்தில்) யாராவது புதிய விடயத்தை ஏற்படுத்தினால் அந்த விடயம் நிராகரிக்கப்பட்டதாகும் என்று நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக ஆஇஷா (ரழியல்லாஹு அன்ஹா) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

(புஹாரி : 2697 .: முஸ்லிம் : 4467)

இதன் மூலம் மார்க்க விடயங்களில் புதிய விடயங்களை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பதும், ஏனைய விடயங்களில் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் செய்வது ஆகும் என்பதும் தெளிவாகிறது.

عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهم قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : " أما بعد فإن خير الحديث كتاب الله ، وخير الهدي هدي محمد - صلى الله عليه وسلم - ، وشر الأمور محدثاتها ، وكل بدعة ضلالة ." (رواه مسلم : 2002 كتاب الجمعة باب رفع الصوت في الجمعة / وفي رواية

للسائي : 1577 : وكل ضلالة في النار)

‘சிறந்த வார்த்தை அல்லாஹ்வின் வேதமாகும், அழகிய வழிகாட்டல் முஹம்மத் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் வழிகாட்டல்களாகும், தீயவிடயங்கள் (மார்க்கத்தில்) புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டவைகளாகும், பித்அத் எல்லாம் வழிகேடுகளாகும், வழிகேடுகளெல்லாம் நரகத்தில்தான் னீ என நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக

ஜாபிர் பின் அப்தில்லாஹ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

(முஸ்லிம் : 2002 .∴ நஸாஈ : 1577)

قال عبد الله بن عمر رضي الله عنه : " كل بدعة ضلالة وإن رآها حسنة " (رواه محمد بن نصر المروزي في كتابه " السنة " : 83)

‘பித்அத்களை மக்கள் அழகானது எனக் கருதினாலும் எல்லா பித்அத்களும் வழிகேடுதான்ஹீ என்று அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(அஸ்ஸன்னா ஆசிரியர் முஹம்மத் பின் நஸ்ர் அர்-மர்வஸி : 83)

பித்அத் ஹஸனாவுக்குரிய சந்தேகங்களும் பதில்களும்

பித்அத் ஹஸனா உண்டு என வாதிப்பவர்கள் பின்வரும் ஹதீஸை ஆதாரமாகக் கொள்கிறார்கள் :

عن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : " من سن في الإسلام سنة حسنة فله أجرها وأجر من عمل بها بعده " . (رواه مسلم 2348 / 6744)

‘யாராவது இஸ்லாத்தில் நன்மையுள்ள வழிமுறையை ஏற்படுத்தினால் அதன் நன்மையும், அவரைப் பின்பற்றிச் செய்கின்றவரின் நன்மையும் அவருக்கு உண்டுஹீ என நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக ஜரீர் பின் அப்தில்லாஹ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.

(முஸ்லிம் : 2348 .∴ 6744)

இந்த ஹதீஸை பித்அத் ஹஸனாவுக்கு ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஹதீஸில் சொல்லப்பட்ட நன்மையுள்ள வழிமுறை என்பது, இஸ்லாத்தில் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட வழிமுறையைக் குறிக்குமே தவிர நாங்களாகவே ஏற்படுத்தும் வழிமுறைகளைக் குறிக்காது. ஏனெனில், ஒரு விடயம் நன்மையானது, தீமையானது என்பதை குர்ஆன் ஹதீஸ் மூலம் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். எங்கள் சிந்தனையால் தீர்மானிக்க முடியாது. இதைப் பின்வரும் குர்ஆன் வசனம் வலியுறுத்துகிறது :

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ (سورة الشورى : 21)

‘அல்லாஹ் அனுமதிக்காத விடயங்களை சட்டவாக்கம் செய்யும் இணையாளர்கள் அவர்களுக் உண்டாஹீ என மறுத்து இறைவன் கூறுகின்றான்.

மேலும் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் மேற்குறிப்பிட்ட ஹதீஸை கூறிய சந்தர்ப்பத்தைக் கவனத்தில் எடுக்கும் போது, இஸ்லாத்தில் ஏற்கனவே கூறப்பட்ட நன்மையான விடயத்தைத்தான் குறிக்கின்றது என்பது தெளிவாகிறது. அதே ஹதீஸில் பின்வருமாறு சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது :

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களிடம் கறுப்பு, வெள்ளை புள்ளிகள் உள்ள கம்பளி போர்த்திய, நிர்வாணமான, கால்களுக்கு பாதரசைகள் அணியாத சில காட்டர்பிகள் வந்தார்கள். இவர்களின் நிலை கண்டு இரங்கிய நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் 'ஸதகாஹீ (தர்மம்) செய்யுமாறு மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள் ஆனால், யாரும் தர்மம் கொடுக்க முன்வரவில்லை. சிறிது நேரம் கழித்து அன்ஸாரிகளில் ஒருவர், வெள்ளிகள் நிறைந்த பை ஒன்றைக் கொண்டு வந்து தர்மம் செய்தார். இதைக் கண்ட ஏனைய மக்கள் உற்சாகம் அடைந்து தர்மம் செய்தனர். மகிழ்வடைந்த நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் 'யாராவது இஸ்லாத்தில் நன்மையுள்ள வழிமுறையை ஏற்படுத்தினால், அதன் நன்மையும், அவரைப் பின்பற்றிச் செய்கின்றவரின் நன்மையும் அவருக்கு உண்டு எனக் கூறினார்கள்.

இச்சம்பவத்தின் மூலம் மக்கள் தர்மம் கொடுக்கக் தயங்கிய போது அன்ஸாரிகளைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர் தர்மம் செய்து மற்றவர்களுக்கு மன்மாதிரியாக இருந்தமையினால் அவருக்கு அதே போல் நன்மை கிடைத்தது என்பது தெளிவாகிறது. தர்மம் என்பது இஸ்லாத்தில் சொல்லப்பட்ட விடயமாகும், அது ஒரு புதிய பித்அத் அல்ல. எனவே ஹதீஸின் தெளிவான விளக்கம் என்னவெனில் இஸ்லாம் கற்றுத் தந்த நன்மையுள்ள விடயங்களில் நாங்கள் மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதையே வலியுறுத்துகிறது என்பதாகும்.

சில இமாம்கள் பித்அத்தை ஐந்து பிரித்திருக்கிறார்கள். இவ்வகைப்படுத்தல், பாஷை ரீதியானதே தவிர மார்க்க ரீதியானதல்ல. ஏனெனில் வாஜிபான, முஸ்தஹப்பான, முபாஹான பித்அத்களுக்கு அவர்கள் கொண்டுவந்த உதாரணங்கள் பித்அத்களின் வரைவிலக்கணத்தில் அடங்காது.

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களுக்கு வழிப்படுவதன் சட்டம்.

அல்லாஹு தஆலா குர்ஆனில் கூறியவைகளுக்கு வழிப்படுவது கடமைபோல நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் ஏவல், விலக்கல்களுக்குக் கட்டுப்படுவதும் கடமையாகும். இவ்விடயத்தில் இமாக்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இதை பின்வரும் குர்ஆன் வசனங்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ (سورة المائدة : 92)

‘அல்லாஹ்வுக்கு வழிப்படுங்கள், திருத்தாதருக்கு வழிப்படுங்கள்ஹீ. (அல்மாஇதஹ் : 92)

فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ (سورة النساء : 59)

‘ஏதேனுமொரு விடயத்தில் நீங்கள் கருத்து வேற்றுமை கொண்டால், அதை அல்லாஹ், திருத்தாதர் ஆகியோர்களின் (தீர்ப்புக்குத்) திருப்புங்கள்ஹீ

(அந்நிலா : 59)

எனவே வஹி (இறைசெய்தி) என்பதை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம் :

1. வணக்கமாக ஓதப்படும் வஹி - அது அல்குர்ஆன்.
2. வணக்கமாக ஓதப்படாத வஹி - அதுதான் ஹதீஸ் அல்லது ஸுன்னா.

பொருள் விளங்கினாலும், விளங்காவிட்டாலும் குர்ஆனை ஓதுவது, ஓதக்கற்றுக் கொடுப்பது, மனமீடுவது வணக்கமாகும். அதே போல் குர்ஆன் மொழி பெயர்ப்புக்களை வாசிப்பது, அதன் சட்டங்களை அறிவது, கற்றுக் கொடுப்பது மேலான வணக்கமாகும்.

ஹதீஸ் கிரந்தங்களை வாசிப்பது, விளங்குவது, கற்றுக் கொடுப்பது, மனமீடுவது வணக்கமாகும். ஆனால், இந்நோக்கங்கள் இல்லாமல் வெறுமனே ஓதுவது வணக்கமல்ல பித்தத்தாகும். உதாரணமாக சில மஸ்ஜித்களில் வருடா வருடம் இமாம் புஹாரி (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் எழுதிய

‘அல்ஜாமிஉஸ் ஸஹீஹ்ரீ’ என்ற நூலை அல்லது இமாம் முஸ்லிம் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) எழுதிய நூலை வட்டமாகயிருந்து ஒதி தமாம் செய்கிறார்கள், பொது மக்கள் இவ்வைபவங்களுக்கு நேர்ச்சைகள் சமர்ப்பிக்கிறார்கள், இதன் மூலம் அவர்களின் தேவைகள் நிறைவேறுகின்றன என நம்புகிறார்கள், மாடு, ஆடு, கோழி போன்ற நேர்ச்சைப் பொருட்கள் பகிரங்க ஏல விற்பனைக்கு விடப்படுகின்றன. இது வழிகெட்ட பித்அத் ஆகும். ஹதீஸ் கிரந்தங்களை நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் நமக்குக் கற்றுத் தந்த சட்டங்களை அறிந்து கொள்வதற்கும், மற்றவர்களுக்குப் படித்துக் கொடுப்பதற்கும், மனனம் இடுவதற்கும்தான் ஓத வேண்டும். அதை விடுத்து புஹாரியை வெறுமனே ஒதுவதை ஒரு வணக்கமாக நினைப்பதும், அதன் மூலம் ‘பரகத்மீ’ ஏற்படுகிறது என்று நம்புவதும், தேவைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று நம்புவதும், அதற்காக நேர்ச்சைகள் செய்வதும், அவைகளை சாப்பிடுவதும் வழிகெட்ட பித்அத் ஆகும்.

புஹாரி சடங்குவாதிகளிடம் புஹாரியில் உள்ள சில ஹதீஸ்களை அமுல் படுத்துவோம் என்று கூறினால், சாட்டுப் போக்குகள் கூறி நழுவி விடுகிறார்கள். உதாரணமாக நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம்) அவர்களின் ரமழான் இரவுத் தொழுகை (தராவீஹ்) எவ்வாறிருந்தது எனக் கேட்கப்பட்ட போது, நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் ரமழான் காலத்திலோ, அல்லது ரமழான் அல்லாத காலத்திலோ 11 ரக்அத்களுக்கு மேல் தொழவில்லை என ஆஇஷா (ரழியல்லாஹு அன்ஹா) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(புஹாரி : 1147)

புஹாரி சடங்குவாதிகள் இந்த நபி வழிமுறையை அவர்களின் பள்ளிகளில் அமுல்படுத்தத் தயார?

மத்ஹப்ர்கள் என்றால் என்ன?

மத்ஹப் என்றால் குர்ஆன், ஹதீஸ் ஆகியவைகளை நேரடியாக விளங்குவதற்கு ஆற்றலுள்ள ஓர் இமாமின் (அறிஞரின்) கருத்து. இவ்வாற்றல் உள்ளவர்கள் ஸஹாபாக்கள், தாபிஈங்கள் காலம் முதல் இந்நவீன காலம் வரை காணப்படுகின்றனர்.

தற்போது உலகில் உள்ள பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் இமாம் அபு ஹனீபா, இமாம் மாலிக், இமாம் ஷாபிஈ, இமாம் அஹ்மத் இப்னு ஹம்பல் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹிம்) ஆகிய நான்கு இமாம்களைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்கின்றனர்.

நான்கு இமாம்களின் சீடர்கள் (மாணவர்கள்) தங்கள் இமாமின் மதஹபைப் பரப்பும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதுடன் தனது இமாம் கருத்து தெரிவிக்காத விவகாரங்களில் கருத்து வெளியிடுபவர்களாகவும் குர்ஆன், ஹதீஸ்களுக்கு முரண்படும் தனது இமாமின் கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டி, குர்ஆன், ஹதீஸ் தீர்ப்புக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கூடியவர்களாகவும் இருந்தார்கள். ஆனால் காலவோட்டத்தில் மதஹப் என்பது தனிநபர் கருத்து என்ற நிலையில் இருந்து தனிநபர் வழிபாடு என்ற நிலைக்கு விஸ்வரூபம் எடுத்தது. இதனால் நான்கு மதஹபுகளும் நான்கு மதங்கள் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டன.

காலத்துக்குக் காலம் தோன்றிய அறிஞர்கள் இதைக் கண்டித்து மக்களுக்கு குர்ஆன், ஹதீஸ் போதனைகளை வலியுறுத்தினார்கள்.

தற்காலத்தில் யாருக்கும் குர்ஆன், ஹதீஸை நேரடியாக விளங்க முடியாது என்ற வாதத்திற்கு 'புகஹாக்களின் கருத்து வேறுபாடும் பொதுமக்களின் மத்தியில் அதன் தாக்கமும்' என்ற எமது அரபு நூலில் மறுப்பு எழுதியுள்ளோம்.

நான்கு மதஹபுகளில் ஒன்றை முழுமையாக கட்டாயம் தழுவு வேண்டுமா?

குர்ஆன், ஹதீஸை நேரடியாக விளங்க முடியாதவர் அல்லது விளங்கியவர்களின் தீர்ப்புகளுக்குரிய ஆதாரங்களை விளங்க முடியாதவர் தான் மார்க்க அறிஞர் என்று கருதுபவரிடம் மார்க்க சட்டங்களைக் கேட்க வேண்டும். அவ்வறிஞர் சட்டத்தைக் கூறும் போது அதற்குரிய ஆதாரம் என்ன? எது? என்பதைக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு விடயத்தில் ஓர் அறிஞரையும் வேறு விடயத்தில், மற்றொரு அறிஞரையும் நாடிக் கேட்க முடியும். இதற்கு 'தப்லீக்னீ' எனக் கூறப்படும். உதாரணமாக வுவுடைய விடயத்தில் ஒரு இமாமின் கருத்தையும், தொழுகை விடயத்தில் இன்னுமொரு இமாமின் கருத்தையும் எடுக்க முடியும். இது ஸஹாபாக்கள் மத்தியில் ஏகோபித்த கருத்தாகும். இது கூடாது என்ற பிற்காலத்தில் தோன்றிய சில புகஹாக்களின் கூற்று ஆதாரமற்றதாகும். ஆனால் ஒவ்வொரு மதஹபிலிருந்தும் தனக்கு இலகுவானதை எடுத்தக்கொள்வது மனோ இச்சையைப் பின்பற்றும் செயலாகும். மேற்கோள் காட்டப்பட்ட ஏகோபித்த இக்கருத்துக்கு முழுமையாக கண்முடித்தனமாக பின்பற்றுவது கட்டாயமில்லை. கட்டாயம் என்று வாதிடுவது வழிகேடாகும்.

பொது மகன் ஒரு மத்ஹபை முழுமையாக பின்பற்றத் தேவையில்லை என ஷாபிஈ மத்ஹபைச் சேர்ந்த இமாம்களான இஸ்ஸுத்தீன் இப்னு அப்திஸ் ஸலாம், நவவி, இப்னு ஹஜர் ஹைதமி ஆகியோர் மார்க்கத் தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளார்கள்.

(கவாஇதுல் அஹ்காம் : 2'.151, ரவ்ளா : 11'.117, அல்பதாவ அல்குப்ரா : 4'.304-305)

எனவே ஒரு வழியத்தில் இமாம் ஷாபிஈயையும் வேறு விடயத்தில் இமாம் அஹ்மத் பின் ஹம்பல் அவர்களையும் பின்பற்ற முடியும்.

மத்ஹப் ஹதீஸுடன் முரண்படும் போத எவ்வாறு நடந்து கொள்வது?

மத்ஹப் ஹதீஸுடன் முரண்படும் போது மத்ஹபை விடுத்து ஹதீஸை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தனது இமாம் ஆதாரமாகக் கொண்ட ஹதீஸ் பலயீனம் எனத் தென்படும் போது அக்கருத்தை தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்குப் பின்வரும் விடயங்களை ஆதாரமாகக் கொள்ளமுடியும் :

அ) ஹதீஸ் அடிப்படையான ஆதாரம், தனிநபரின் கருத்து ஆதாரமல்ல.

ஆ) நான்கு இமாம்களும் ஹதீஸை எடுக்குமாறு வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

இமாம் ஷாபிஈ (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) :

قال الشافعي " كل ما قلتُ وكان عن النبي - صلى الله عليه وسلم - خلاف قولي مما يصح فحديث النبي - صلى الله عليه وسلم - أولى فلا تقلدوني " (رواه ابن أبي حاتم في آداب الشافعي ومناقبه : 67 - 68)

‘நான் கூறிய கருத்து ஊர்ஜிதமான ஹதீஸுக்கு முரண்பட்டால், ஹதீஸை எடுங்கள், என்னை கண்முடித்தனமாகப் பின்பற்றாதீர்கள். (அதாபுஷ் ஷாபிஈ - இப்னு அபீஹாதீம் : 67 - 68)

" كل مسألة تكلمت فيها وصح الخبر فيها عن النبي - صلى الله عليه وسلم - عند أهل النقل بخلاف ما قلتُ فأنا راجع عنها في حياتي وبعد مماتي " . (رواه البيهقي في مناقب الشافعي : 1 / 473)

‘ஸஹீஹான ஸதீஸுக்கு முரணாக ஏதாவது விடயத்தில் நான் பேசியிருந்தால் நான் உயிரோடிருக்கும் போதும், மரணித்த பின்பும் அக்கருத்தை விட்டும் மாறிவிட்டேன்ஹீ.

(மானகிபுஷ் ஷாபிஈ - பைஹக் : 1:473)

" وأما أن نخالف حديثنا عن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ثابتا عنه فأرجو أن لا يؤخذ ذلك علينا إن شاء الله وليس ذلك لأحد ، ولكن قد يجهل الرجل السنة فيكون له قول يخالفها لا أنه عمد خالفها ، وقد يغفل المرء ويخطئ في التأويل " (الرسالة : 219 الفقرة : 598 - 599)

‘நாங்கள் ஹதீஸுக்கு மனமுரண்டாக மாறு செய்வதில்லை ஆனால், ஹதீஸ் கிடைக்காததன் காரணமாக அல்லது வியாக்கியானத்தில் தவறுவிடுவதன் காரணமாக ஒரு மனிதன் ஹதீஸுக்கு முரண்பட்ட கருத்தைக் கொண்டு தவறு செய்கிறான்மீ’.

(அர்ரிஸாலா : 219 பக்கம் 598 - 599)

இமாம் அபு ஹனீபா (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) :

قال أبو حنيفة " إذا جاء الحديث الصحيح الإسناد عن النبي - صلى الله عليه وسلم - أخذنا به " .
رواه ابن عبد البر في الانتقاء : 145)

இமாம் அபு ஹனீபா ‘ஊர்ஜிதமான ஹதீஸ் வந்தால் நாங்கள் எடுப்போம்மீ’.

(அல்இந்திகா - இப்னு அப்தில் பர் : 145)

இமாம் மாலிக் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) :

الإمام مالك : جاء رجل إلى مالك فسأله مسألة ، فقال له " قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - " فقال الرجل " أ رأيت ؟ فقال مالك : فليحذر الذين يخالفون عن أمره أن تصيبهم فتنة أو يصيبهم عذاب أليم " (الإحكام لابن حزم : 790 / 2)

இமாம் மாலிக் ‘ஊர்ஜிதமான ஹதீஸுக்கு முரண்படுபவர் வேதனை அல்லது ஆபத்து ஏற்படுவதைப் பயந்து கொள்ளட்டும்மீ’.

(அல்இஹ்காம் - இப்னு ஹஸம் : 2:790)

இமாம் அஹ்மத் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) :

قال أحمد بن حنبل " إذا جاء خبر واحد وكان إسناده صحيحا وجب العمل به " (العدة في أصول الفقه للقاضي أبي يعلى : 859/3)

இமாம் அவ்ஹ்மத் 'ஊர்ஜிதமான ஹதீஸ் வந்தால், கட்டாயம் அதை எடுக்க வேண்டும்ஹீ.

(அல் உத்தா - அபூ யஃலா 3:859)

இ) இமாம்கள் எங்களுக்கு எல்லா ஹதீஸ்களும் தெரியும் எனக் கூறவில்லை, அப்படி அவர்களால் கூறவும் முடியாது.

قال الإمام الشافعي " لا نعلم رجلا جمع السنن فلم يذهب منها عليه شيء (الرسالة : 42 ، الفقرة : 139)

'எல்லா ஹதீஸ்களையும் தெரிந்த நபரை எங்களுக்குத் தெரியாதுஹீ

(அர்ரிஸாலாஹ் : 42 - 43)

قال الحافظ ابن حجر العسقلاني " غير لائق أن يوصف أحد من الأمة بأنه جمع الحديث جميعه حفظا وإتقاناً " (النكت الوافية للبقاعي)

இமாம் இப்னு ஹஜர் அஸ்கலானி அவர்கள் கூறினார்கள் 'முஸ்லிம் உம்மத்தில் (சமுதாயத்தில்) ஒருவர் எல்லா ஹதீஸ்களையும் அறிந்திருக்கிறார் என்று கூற முடியாதுஹீ.
(அன்னுகதுல் வாபிய்யா - பிகாஈ)

ஈ) மத்ஹபுடன் முரண்படும் போது ஹதீஸை எடுக்க வேண்டும் என ஷாபிஈ மத்ஹபைச் சேர்ந்த இமாம்களாகிய இஸ்ஸுத்தீன் இப்னு அப்துஸ்ஸலாம், இப்னுஸ்ஸலாஹ், அத்தகி ஸுப்கி, இப்னு ஹஜர் அஸ்கலானி ஆகியோர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

உ) மத்ஹப்வாதிகள் தங்களுக்குச் சாதகமாக ஹதீஸ் வரும்போது பெரும் ஆனந்தத்துடன் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், அவர்களுக்குப் பாதகமாக வரும்போது ஹதீஸைப் புறக்கணித்து விடுகிறார்கள். இவர்களைப் பற்றி பின்வரும் குர்ஆன் வசனம் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றது.

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ (48) وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ قَالَ تَعَالَى " إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ (سورة النور : 48 - 51)

‘அவர்கள் மத்தியில் தீர்ப்பளிப்பதற்காக அல்லாஹ், அவனின் திருத்தாதர் ஆகியோர்களை நோக்கி அழைக்கப்பட்டால் அவர்களில் ஒரு சாரார் புறக்கணித்து விடுகிறார்கள். சத்தியம், அவர்களுக்கு சாதகமாக இருந்தால் அதை முற்று முழுதாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். உண்மையான மு.:மீன்கள் அல்லாஹ், திருத்தாதரின் பால் தீர்ப்புக்காக அழைக்கப்பட்டால், செவிமடுத்தோம், அடிபணிந்தோம் என்று கூறுவார்கள். அவர்கள் தான் ஜெயம் பெற்றவர்கள்.

(அன்நூர் : 48 - 51)

ஊர்ஜிதமான ஹதீஸின் வகைகளும் நிபந்தனைகளும்.

ஊர்ஜிதமான ஹதீஸ் இரண்டு வகைப்படும்.

(அ) ஊர்ஜிதமான ஹதீஸ் தரம் i அது ஸஹீஹான ஹதீஸ் எனக் கூறப்படும். அதற்குரிய நிபந்தனைகள் ஐந்து :-

1. ஹதீஸ் அறிவிப்பாளர் தொடரில் உள்ள அனைவரும் நம்பத் தகுந்தவர்களாக இருத்தல்.
2. அறிவிப்பாளர் நூறு வீதம் மனன சக்தி உள்ளவராக அல்லது ஹதீஸை ஏட்டில் பிழை இல்லாமல் எழுதக் கூடியவராக இருத்தல்.
3. ஒவ்வொரு அறிவிப்பாளரும் தனது ஹதீஸ் ஆசிரியரிடத்தில் ஹதீஸை நேரடியாகப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.
4. அறிவிப்பாளரின் அறிவிப்பு தன்னை விட நம்பத்தகுந்த அல்லது மனன சக்தி கூடிய ஒருவருடைய ஹதீஸுக்கு முரண்படாதிருத்தல்.
5. அறிவிப்பாளர் தொடரில் மறைமுகமான வடு அல்லது குறை காணப்படாதிருத்தல். (உதாரணமாக ஒரு ஸஹாபியின் தனிப்பட்ட கருத்தை தவறுதலாக நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக ரிவாயத்துச் செய்வதாகும்.)

(ஆ) ஊர்ஜிதமான ஹதீஸ் தரம் ii இது ஹதீஸ் ஹஸன் எனச் சொல்லப்படும். ஸஹீஹான ஹதீஸுக்கும் ஹஸனான ஹதீஸுக்கும் இரண்டாம் நிபந்தனையில் மாத்திரம் வித்தியாசம் உண்டு. ஹதீஸ் ஹஸன் அறிவிப்பாளர் நூறு வீதம் மனன சக்தி

உள்ளவராக இருக்க மாட்டார். அதை விட, சற்றுக் குறைந்தவராக இருப்பார்.

பல ஹஸனான ஹதீஸ்கள் சேர்ந்து ஸஹீஹ் லிகைரிஹி ஹதீஸ் நிலைக்கு தரம் உயர வாய்ப்புண்டு.

எஃபான (ஊர்ஜிதமற்ற) ஹதீஸ் என்றால் என்ன?

ஸஹீஹ், ஹஸன் ஆகியவற்றிற்கு கூறப்பட்ட ஐந்து நிபந்தனைகளில் ஒன்றை இழக்கும் பட்சத்தில் அதை எஃபான (ஊர்ஜிதமற்ற) ஹதீஸ் எனக் கூறப்படும்.

ஆனால், பொய்யர்கள் என அல்லது ஹதீஸில் மிக்க கூடுதலாக தவறுகள் இழைப்பவர் எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அறிவிப்பாளர் இல்லாத, பல எஃபான ஹதீஸ்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து, ஹஸன் லிகைரிஹி என்ற தரத்தை அடைய வாய்ப்புண்டு. ஆனால் இத்தரத்தை அடையக் கூடிய பலயீனமான ஹதீஸ்கள் அபூர்வமாகவே காணப்படுகின்றன. அவை மிக நுணுக்கமான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியவைகளாகும்.

எஃபான (ஊர்ஜிதமற்ற) ஹதீஸை இஸ்லாமிய சட்டத்துக்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளலாமா?

ஊர்ஜிதமற்ற ஹதீஸை சட்டத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதில் இமாம்கள் மத்தியில் ஏகோபித்த கருத்து உள்ளது.

(ஷர்ஹுல் முஹத்தப் : 1:59, ஷர்ஹு் ஸஹீஹ் முஸ்லிம் 1:85)

எஃபான (ஊர்ஜிதமற்ற) ஹதீஸை அமல்களின் சிறப்புக்களில் எடுத்தக் கொள்ளலாமா?

அமல்களின் சிறப்புகளில், பக்தி அல்லது இறைவன் தண்டனையில் பயம் ஆகியவைகளை ஏற்படுத்துவதில் எஃபான ஹதீஸை உபயோகிக்க முடியுமா? என்பதில் இமாம்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு உண்டு.

முதலாவது கருத்து :

பொதுவாக எந்த நிலையிலும் எஃபான ஹதீஸை எடுக்க முடியாது. இக்கருத்தை இப்னு மஃன், புஹாரி, முஸ்லிம், அபூ ஷாமா, ஷாதுபி ஆகியோர் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அமல்களின் சிறப்புகளில் எஃபான ஹதீஸை எடுப்பதில் இமாம்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது என்ற இமாம் நவவியன் வாதம் தவறானது என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகின்றது.

இரண்டாவது கருத்து :

மூன்று நிபந்தனைகளுக்கு உட்படும் பட்சத்தில் அமல்களின் சிறப்புக்களில் ஈசபான ஹதீஸை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இக்கருத்தை பிற்காலத்தில் தோன்றிய சில ஹதீஸ்கலை வல்லுணர்ர்கள் ஆதரிக்கின்றார்கள்.

அந்நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு :-

- (1) ஹதீஸின் பலயீனம் கடுமையாக இல்லாமலிருத்தல் வேண்டும். எனவே ஹதீஸில் பொய் கூறுபவர்கள், சாதாரண பேச்சில் பொய் பேசுபவர்கள், ஹதீஸில் ஏராளமான தவறுகளைப் புரிபவர்கள் போன்றோர்களின் ஹதீஸ்களை அமல்களின் சிறப்புக்களில் கூட எடுக்க முடியாது.
- (2) ஏற்கனவே ஷரீஅத்தில் நடைமுறையில் இருக்கும் ஓர் அடிப்படைக்குள், அந்த ஈசபான ஹதீஸ் அடங்க வேண்டும். அதாவது மார்க்கத்தில் புதிய வணக்கத்தையோ, அல்லது வணக்கத்தின் புதிய முறையையோ, அல்லது வணக்கத்தில் மேலதிக எண்ணிக்கையோ அந்த ஈசபான ஹதீஸ் உருவாக்கக் கூடாது.
- (3) ஈசபான ஹதீஸை அமல்களின் சிறப்புக்களில் எடுத்துச் செயற்படும் போது இதை நிச்சயமாக நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியிருக்கலாம் என்ற ஐயப்பாட்டுடன் செயல்பட வேண்டும்.

ஆதாரமுள்ள கருத்து :

இவ்விரு கருத்துக்களில் ஈசபான ஹதீஸை அமல்களின் சிறப்புக்களில் எடுக்க முடியாது என்பதே சரியான கூற்றாகும். இதனைப் பின்வரும் ஆதாரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன :

- (1) ஈசபான ஹதீஸ் நபியவர்கள் கூறினார்களா? என்ற சந்தேகத்தை ஏற்படத்துகின்றது. சந்தேகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மார்க்க விடயங்களை அமைக்க முடியாது.

وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (سورة النجم : 28)

‘நிச்சயமாக சந்தேகத்தின் மூலம் சத்தியத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்த முடியாது’.

(அந்நஜ்ம் : 28)

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : " إياكم والظن ؛ فإن الظن أكذب الحديث " (رواه البخاري : 6066 ، ومسلم : 6482)

‘சந்தேகத்தைத் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள், சந்தேகம் பெரும் பொய்யான தகவலாகும்’ என நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக அபூ ஹுரைரா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

(புஹாரி : 6066, முஸ்லிம் : 6482)

(2) கர்ராமியா என்ற வழிகெட்ட பிரிவினர் அமல்களின் சிறப்பில், ஹதீஸை இட்டுக்கட்டலாம் என்ற பயங்கரமான கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இப்பிரிவின் மறைமுகமான தாக்கவிளைவே அமல்களின் சிறப்பில் ஈஈபான ஹதீஸை எடுக்கலாம் என்ற வாதமாகும்.

(3) மூன்று நிபந்தனைகளுடன் ஈஈபான ஹதீஸை எடுக்கலாம் என்ற வாதம் நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற ஒன்றாகும். ஏனெனில் மூன்று நிபந்தனைகளும் அடங்கிய ஈஈபான ஹதீஸ் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். மேலும் பொது மக்களுக்கு ஈஈபான ஹதீஸ்களைக் கற்றுக் கொடுக்கும் போது அவர்கள் நபியவர்கள் கூறியதாக நம்புகிறார்கள். இதானல் பொய்யான ஹதீஸ்கள், மூடநம்பிக்கைகள், பிற்போக்குச் சிந்தனைகள், பகுத்தறிவுக்கு முரணான கற்பனைச் சம்பவங்கள், மார்க்க விடயங்களை மயக்கமான நிலையில் அணுகும் வழிமுறைகள் ஆகியன சமூகத்தில் பரவ வாய்ப்புண்டு.

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் செயற்பாடுகளின் வகைகள்.

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் செயற்பாடுகளை சுருக்கமாக மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1) நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் வணக்க ரீதியாக செய்தவைகள். அதாவது வாஜிப் (கடமை) அல்லது முஸ்தஹப் (விரும்பத்தக்கது) என்ற அடிப்படையில் செய்தவையாகும். இவை ‘ஸுன்னா தஅப்புதிய்யாஹீ’ என்று சொல்லப்படும். இவற்றை நாங்கள் சட்டவாக்கத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றோம். இதை பின்வரும் ஹதீஸ்கள் வலியுறுத்துகின்றன :

1) عن مالك بن الحويرث رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : " صلوا كما رأيتموني أصلي " (رواه البخاري : 631 ، ومسلم : 1535)

‘எவ்வாறு நான் தொழுவதைக் கண்டீர்களோ அவ்வாறு தொழுகள்மீ என்று நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக மாலிக் பின் ஹுவைரிஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.
(புஹாரி : 631, முஸ்லிம் : 1535)

2) عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : " خذوا عني مناسككم " (رواه مسلم : 3124 ، والنسائي : 3062)

‘உங்களுடைய ஹஜ் வணக்கங்களை என்னிடத்தில் இருந்து எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்மீ என்று நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக ஜாபிர் பின் அப்தில்லா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.
(முஸ்லிம் : 3124, நஸாஈ : 3062)

2) நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் ஒரு மனித இயல்பு கொண்டவர்கள் என்ற வகையில் செய்தவைகள். இவை ‘ஸுன்னா ஜிபில்லிய்யாஹீ என்று கூறப்படும். நிறறல், இருத்தல், உறங்குதல், சவாரி செய்தல், பிரயாணம் செய்தல், தங்குதல் போன்ற மனிதனுக் இன்றியமையாத அசைவுகளை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் ஈத்தம் பழத்தைச் சாப்பிட்டார்கள், தேன், பால் ஆகியவற்றை அருந்தினார்கள், இரண்டு கைகளும் இறுக்கமான ஷாம் தேச ஜப்பாவை அணிந்தார்கள், கறுத்த தலைப்பாகையுடன் மக்காவில் பிரவேசித்தார்கள் போன்ற மார்க்கத்தில் ஆகுமாக்கப்பட்ட செயல்களும் இவ்வகையில் அடங்கும்.

இவ்வகையில் கூறப்பட்டவைகளை ஏனைய மக்களும் இதேபோன்று செய்ய வேண்டும் என்பது முஸ்தகப்ப (விரும்பத்தக்கது) அல்ல விரும்பினால் செய்யலாம் விரும்பாவிட்டால் விட்டு விடலாம். எனவே இவ்வகை முபாஹ் (அனுமதிக்கப்பட்டது) என்பதில் அடங்குமே தவிர வாஜப் (கடமை) அல்லது முஸ்தஹப் (விரும்பத்தக்கது) என்பதில் அடங்காது.

இந்த அடிப்படையில் கரண்டியால் சாப்பிடக் கூடாது, கையினால் சாப்பிட வேண்டும். உணவுகளை மேசையில் வைத்து கதிரையில் இருந்து சாப்பிடக் கூடாது, சாப்பிடும் போது குறிப்பிட்ட முறையில் இருந்து சாப்பிட வேண்டும் கூட்டாக இருந்து சஹன் முறையில் சாப்பிட வேண்டும். முடியை நடுவால் பிரித்து வாரவேண்டும். முடியை தோற்புயம் வரை நீளமாக வளர்க்க வேண்டும், தலைப்பாகை அணிய வேண்டும் என்று வாதிப்பது அறியாமையாகும். ஏனெனில் மேற்படி விடயங்களை நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் செய்யும் போது தனி மனித விருப்புக் கேற்ப செய்தார்களே தவிர வணக்க ரீதியாகச் செய்யவில்லை.

மேலும் மேற்படி விடயங்களில் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று வாதிக்கும் நபர்கள், நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் நமக்குக் கற்றுத் தந்த வணக்கமாகச் செய்த விடயங்களைப் புறக்கணிப்பதும் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கற்றுத் தராத பித்அத்தான வணக்கங்களைச் செய்வதும் வியப்புக்குரிய விடயமாகும்.

3) நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் தான் பிறந்து வாழ்ந்த மக்கா நகரைச் சேர்ந்த மக்களின் பழக்க வழக்கத்திற்கேற்ப செயல்பட்டார்கள். இவற்றுக்கு 'ஸுன்னா ஆதிய்யாஹீ' என்று கூறப்படும்.

இந்த வகையும் இரண்டாம் வகையைப் போன்றது தான். இந்த வகையை ஏனைய மக்கள் செய்ய வேண்டும் என்ற வாஜிபோ அல்லது முஸ்தஹப்போ இல்லை. விரும்பினால் செய்யலாம், விரும்பினால் விட்டு விடலாம்.

இதற்குப் பின்வரும் ஹதீஸை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம். காலித் பின் வலீத் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள் : நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களுடன் அவர்களின் மனைவி மைமுனா (ரழியல்லாஹு அன்ஹா) அவர்களிடம் சென்றேன். அன்னையவர்கள் நெருப்பில் சுடப்பட்ட உடும்பை நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களுக்குச் சாப்பிடக் கொடுத்தார்கள் அப்போது அங்கிருந்த பெண்மணி ஒருவர் 'நபியவர்களே! அது உடும்பு இறைச்சியீ' என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட நபியவர்கள் சாப்பிடுவதற்கு கையை நீட்டியவர்கள், மீண்டும் கையை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதற்கு நான் 'உடும்பு ஹாநாமாக்கப்பட்டதா?ஹீ' எனக் கேட்டேன். அதற்கு

நபியவர்கள் 'இல்லை, ஆனால் எனது கூட்டத்தினர் (குறைஷிகள்) வாழும் பகுதியில் உடும்பு இருக்கவில்லை. அதனால் எனக்கு அது விருப்பமில்லை' எனக் கூறினார்கள். காலித் பின் வலீத் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) கூறுகிறார்கள் 'நான் உடும்பைச் சாப்பிட்டேன். நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அவர்கள் தடுக்கவில்லை'.

(புஹாரி : 5537, முஸ்லிம் : 5009)

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் தனக்குப் பழக்க மில்லாததால் உடும்பு இறைச்சியைச் சாப்பிடவில்லை என்பதும், காலித் பின் வலீத் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் நபியவர்களின் மன்னிலையில் சாப்பிட்டார்கள் என்பதும், நான் சாப்பிடாத ஒன்றை நீங்கள் எப்படிச் சாப்பிடுவீர்கள்? என நபியவர்கள் காலித் பின் வலீத் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்களுக்குக் கூறவில்லை என்பதும் இங்கு தெளிவாகிறது.

இதன் அடிப்படையில் கோட், ரவுஸர், டை என்பவைகளை அணியக் கூடாது அவை கிறிஸ்தவர்கள், யூதர்களின் உடைகள் என்று வாதிப்பது அறியாமையாகும். நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் இரண்டு கைகள் இறுக்கமான ஷாம் நாட்டைச் சேர்ந்த அடைளை அணிந்தார்கள்.

(புஹாரி : 363, முஸ்லிம் : 628)

ஷாம் நாடு என்பது சிரியா, லெபனான், பலஸ்தீன் ஆகிய பகுதிகளைக் குறிக்கும் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் காலத்தில் ஷாம் ரோமர்களாகிய கிறிஸ்தவர்களின் நாடகயிருந்தது. நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் உட்பட மக்கா, மதீனாவில் வாழ்ந்த மக்கள் ஷாம் நாட்டு உடைகளையே பெரும்பாலும் பாவித்து வந்தார்கள்.

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் கூறுகிறார்கள் 'நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் ரோமர்களுக்குக் கடிதம் எழுத விரும்பினார்கள். அப்போது 'உத்தியோக பூர்வ முத்திரை குத்தப்பட்ட கடிதங்கள் மட்டுமே ரோமர்கள் வாசிப்பார்கள்' என ஸஹாபாக்கள் கூறினார்கள். அப்போது நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் 'முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் தூதர்' என்று பொறிக்கப்பட்ட மோதிரம் ஒன்றைச் செய்து கொண்டார்கள்'.

(புஹாரி : 65, முஸ்லிம் : 5447)

பிற மதத்தவர்களிடம் காணப்பட்ட உலக விடயங்களை நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் எடுத்து பிரயோசனம் அடைந்துள்ளார்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

மேலும் ஸஹாபாக்கள் எகிப்து, ஷாம், ஈரான் போன்ற நாடுகளைக் கைப்பற்றிய போது அந்நாட்டு மக்களை அவர்களின் உடைகளை மாற்றுமாறோ அல்லது மக்கா, மதீனா வாசிகள் உடைகளை உடுக்க வேண்டும் என்றோ, அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள வில்லை.

எனவே ஒவ்வொரு மனிதனும் அவன் வசிக்கும் காலம் இடம் ஆகியவைகளுக்கு ஏற்ப, இஸ்லாமிய விதிகளுக்கமைய தனது உடைகளை அணிந்து கொள்வதற்கு இஸ்லாம் தடை விதிக்க வில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

இந்த அடிப்படையில் இஸ்லாத்துக் கென்று ஒரு தனி உடை இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. மேலும் இந்தியா, பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் வாழும் முஸ்லிம்கள் அணியும் உடை இஸ்லாமிய உடை என வாதிப்பதும் அறியாமையாகும்.

யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்களுக்கு முரண்பட வேண்டும் என்ற ஹதீஸ்கள், அவர்களின் வணக்க வழிபாடுகள், திருநாட்கள் போன்றவற்றில் முரண்படுவதையே குறிக்கும் அதற்கு உதாரணங்கள் பின்வருமாறு :

(அ) கிறிஸ்தவர்கள் யேசுநாதரின் (நபி ஈஸாவின்) பிறந்த நாளை வருடாந்தம் கொண்டாடுகிறார்கள். அதைப் பின்பற்றி சில முஸ்லிம்கள் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் பிறந்த நாளை ரபீஉல் அவ்வல் மாதம் கொண்டாடுகிறார்கள். இது வழிகெட்ட பித்அத்தாகும்.

(ஆ) கிறிஸ்தவ பாதிரிகள், முனிவர்கள், மணிக் கோர்வையை துதிப்பதற்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதைப் பின்பற்றி சில முஸ்லிம்கள் திகர் செய்வதற்கு தஸ்பீஹ் கோர்வையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். உங்களுடைய பாவங்களை கணக்கிட்டுப் பாரங்கள். உங்களுடைய நன்மைகள் தப்பிப் போகாது என்பதற்கு நான் உத்தரவாதமளிக்கின்றேன். என இப்னு மஸ்ஹத் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் பொடிக்கற்களால் தஸ்பீஹ் செய்பவர்களை நோக்கிக் கூறினார்கள்.

(அத்தாரிம் : 204)

(இ) யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் அவர்களில் நல்லடியார்கள் மரணித்தால், அவர்களின் மண்ணறையில் வணக்கஸ்தலங்களை ஞாபகர்த்த மண்டபங்களைக் கட்டினார்கள். அதேபோல் சில முஸ்லிம்கள் அவ்லியாக்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற நல்லடியார்களின் கப்றுகளில் தர்ஹாக்கள் கட்டுகிறார்கள்.

இது அனைத்து இமாம்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ்களுக்கு முரணான செய்கையும், முஸ்லிம்கள் மத்தியில் ஷிரக் என்ற இறை இணைவைப்புக்கு வழிவகுப்பதாகும்.

இவை போன்ற விடயங்களில் யூத, கிறிஸ்தவ கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றிக் கொண்டு உடைகளில் அவர்களுக்கு முரண்படுகிறோம் என்று கூறுவது நகைப்புக்குரிய விடயமாகும்.

வணக்கம் வேறு, மனித இயல்பு வேறு என்பதற்கு ஆதாரம் உண்டா?

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் வணக்க ரீதியாகச் செய்தவைகள் வாஜிப் (கடமை) அல்லது முஸ்தஹப் (விரும்பத்தத்து) என்ற சட்டங்களுக்குள் அடங்கும். நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் மனித இயல்பு அல்லது பழக்கம் என்ற அடிப்படையில் செய்தவைகள் முபாஹ் (விரும்பினால் செய்யலாம் அல்லது விடலாம்) என்ற சட்டத்தில் அடங்கும்.

இதற்கு ஆதாரமாக பின்வரும் குர்ஆன் வசனங்கள், ஹதீஸ்கள் அமைகின்றன.

1. قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ (سورة الكهف : 110)

‘நான் உங்களைப் போன்ற மனிதன்தான், உங்களின் வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் ஒருவன் தான், என எனக்கு வஹி அறிவிக்கப்படுகிறது என்று நபியே! நீர் கூறுவீராகறீர். (அல்கஹப் : 110)

2. قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَنَا إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ (سورة الأنعام : 50)

‘என்னிடத்தில் அல்லாஹ்வின் பொக்கிஷங்கள் இருப்பதகவோ, மறைமுகமான விடயங்கள் எனக்குத் தெரியுமென்றோ, நான் ஓர் அமரர் என்றோ கூற மாட்டேன் என்று நபியே! நீர் செல்வீராக.

எனக்கு வஹி (இறைத்தாது) அறிவிக்கப்பட்ட விடயங்களை மாத்திரம் தான் பின்பற்றுவேன்மீ.

(அல்அன்ஆம் : 50)

3. عن رافع بن خديج رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : " إنما أنا بشر ؛ إذا أمرتكم بشيء من دينكم فخذوا به ، وإذا أمرتكم بشيء من رأيي فإنما أنا بشر " (رواه مسلم : 6080)

‘நான் ஒரு மனிதன்தான். உங்கள் மார்க்கத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு விடயத்தைக் கொண்டு கட்டளையிட்டால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். (உலக நன்மைகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட) ஒரு விடயத்தை (எனது) சுயகருத்துப்படி உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டால் (விரும்பினால் எடுத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது விடலாம்) ஏனெனில் நான் (உலக விடயங்களில் தவறியதைக் கூடிய) ஒரு மனிதன்மீ என நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக ராபி. பின் கதீஜ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

(முஸ்லிம் : 6080)

4. عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : " إنما أنا بشر ؛ أنسى كما تنسون ، فإذا نسيت فذكروني ... " الحديث (رواه البخاري : 401 ، ومسلم : 1274)

‘நான் உங்களைப் போன்ற மனிதன்தான் நீங்கள் மறப்பது போல் நான் மறப்பேன். எனவே நான் மறந்தால் எனக்கு ஞாபகப்படுத்துங்கள்மீ என்று நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக இப்னு மஸ்ஊத் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

(புஹாரி : 401, முஸ்லிம் : 1274)

5. عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : " إنما أنا بشر أَرْضَى كما يَرْضَى البشر ، وأغضب كما يغضب " (رواه مسلم : 6570)

‘நான் ஒரு மனிதன். ஏனைய மனிதர்கள் திருப்தி அடைவது போல் நானும் திருப்தி அடைகிறேன். ஏனைய மனிதர்கள் கோபமடைவது போல் நானும் கோபமடைகின்றேன்மீ என நபி (ஸல்லல்லாஹு

அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக அனஸ் பின் மாலிக் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

(முஸ்லிம் : 6570)

6. عن عائشة رضي الله عنها قالت : قال النبي صلى الله عليه وسلم : " اللهم إنما أنا بشر فأبي المسلمين لعنته أو سببته فاجعله له زكاة وأجرا " (رواه مسلم : 6557)

‘நான் ஒரு மனிதன். எந்த ஒரு முஸ்லிமுக்கும் நான் சபித்திருந்தால் அல்லது ஏசியிருந்தால் (இறவை) அதைக் கூலியாகவும், பரிசுத்தமாகவும் மாற்றி விடுவாயாகழீ என்று நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் பிரார்த்தித்தார்கள். என ஆசுவா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.

(முஸ்லிம் : 6557)

7. عن أم سلمة رضي الله عنها قالت : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : " إنما أنا بشر ، وإنه يأتيني الخصب ، فلفل بعضكم أن يكون أبلغ من بعض فأحسب أن صدق ، وأقضي له بذلك ، فمن قضيت له بحق مسلم فإنما هي قطعة من النار فليأخذها أو ليركها (رواه البخاري 2458 ، ومسلم : 4450)

‘நான் ஒரு மனிதன். ஒரு (பொய்) வாதி, தனது வாதத்திறமையினால் அவன் உண்மை கூறுகிறான் என நினைத்து அவனுக்குச் சார்பாக நான் தீர்ப்பளிக்கலாம் அவ்வாறு பெறப்பட்ட பிறரின் உரிமை, நரகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நெருப்புத் தனலாகும்ழீ என நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதாக உம்மு ஸலமா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

(புஹாரி : 2458, முஸ்லிம் 4450)

இந்த ஆதாரங்கள் மூலமாக நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் மனித இயல்பு, பழக்கங்கள் என்பவற்றில் எங்களைப் போன்ற மனிதர் என்பதும், வஹி என்ற இறை தூது மூலம் எங்களைவிட்டும் வேறுபட்டு அல்லாஹ்விடத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தை அடைந்துள்ளார்கள் என்பதும் வஹி மூலம் அன்னாருக்கு அறிவிக்கப்பட்ட விடயங்கள் மாத்திரமே எங்களுக்கு மார்க்கமாக்கப்பட்டவை என்பதும் தெளிவாகிறது. எனவே நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் மனித இயல்பு, பழக்கங்களின் அடிப்படையில் செய்த ஒரு விடயத்தை ஒரு நபர்

வணக்கமாகச் செய்தால், வெளிர்ங்கத்தில் அவர் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களைப் பின்பற்றுவதாகத் தோன்றினாலும் யாதர்த்தத்தில் பித்அத் ஒன்றைச் செய்வதாகவே கணிக்கப்படும்.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ (سورة الأحزاب: 21)

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் மார்க்கமாகப்பட்ட விடயங்களில் எங்களுக்கு முன்மாதிரியாக உள்ளார்கள் என்பதை இத்திருவசனம் உணர்த்துகிறது. இங்கே மார்க்க விடயங்கள் என்று கூறும் போது, கடமையாகக்கப்பட்ட (வாஜிப்), விரும்பத்தக்க (முஸ்தஹப்) அனுமதிக்கப்பட்ட (முபாஹ்) விடயங்களைக் குறிக்கும். நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் வாஜிபான விடயங்களைச் செய்தும், முஸ்தஹப்பான விடயங்களைச் செய்தும் எங்களுக்கு முன்மாதிரியாக இருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில், முபாஹான விடயங்களில் ஒன்றான, மனித இயல்புகள், விருப்புகளைச் செய்தும் எங்களுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்திருக்கிறார்கள். அழகிய முன்மாதிரி என்பதில் வாஜிப், முஸ்தஹப் மட்டுமல்ல, முபாஹ் என்பதும் அடங்கும். ஆனால் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நான்கிற்கு மேற்பட்ட பெண்களைத் திருமணம் செய்தல் போன்ற விஷேட சலகைகள், (கஸாயிஸ்) அழகிய முன்மாதிரி என்பதில் அடங்காது.

– عن ابن عمر رضي الله عنهم أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أناخ بالبطحاء بذي الخليفة ، فصلى بها ، وكان عبد الله بن عمر رضي الله عنهم يفعل ذلك (رواه البخاري 484 ، ومسلم : 4450)

– فرأيت رسول الله – صلى الله عليه وسلم – " يتتبع الدباء من حوالي الصفحة فلم أزل أحب الدباء منذ يومئذ (رواه البخاري 5379 ، ومسلم : 5293)

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் ஒட்டகத்தை அமர்த்திய இடத்தில் இப்பனு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹா) தங்களின் ஒட்டகத்தை அமர்த்தினார்கள் என்பதும், நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறியதும் முபாஹ் (ஆகும்) என்பதைக் குறிக்குமே தவிர வணக்கம் அல்லது முஸ்தஹப் (விரும்பத்தக்கது) என்பதில் அடங்காது.

(இப்பு உமர் : புஹாரி : 5369, முஸ்லிம் : 5293, அனஸ் புஹாரி : 1532, முஸ்லிம் : 3269)

ஏனெனில், ஏனைய ஆயிரக்கணக்கான ஸஹாபாக்கள் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் மனித இயல்பு, பழக்கம் போன்ற விடயங்களை அதேபோன்று செய்யவில்லை. பிரபல்யமான நடிகர்கள், பாடகர்கள் அணிவது போன்று வாலிபர்களும் அணிவது போல் ஏன் எங்கள் நபியை நாங்கள் பின்பற்றக் கூடாது என சிலர் கேள்வி எழுப்புகின்றனர். நாங்கள் அணியக் கூடாது எனக் கூறவில்லை அவ்வாறு அணிவது வணக்கம், அது இஸ்லாமிய உடை என்று விவாதிப்பதையே எதிர்க்கின்றோம். அடுத்ததாக இஸ்லாத்துக்கு அப்பாற்பட்ட நபர்களை இஸ்லாமிய சட்டங்களுக்கு முன்மாதிரியாகக் கொள்வது அழகல்ல. மேலும், குர்ஆன், ஹதீஸுக்கு முரணாக அமையும், ஸஹாபியின் கூற்று செயல் ஆகியவைகளை ஆதாரத்துக்கு எடுக்க முடியாது என்பது இமாம்கள் மத்தியல் ஏகோபித்த முடிவாகும்.

வணக்கம் பழக்கம் இரண்டுக்கும் இடம்பான செய்கைகள்.

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் செய்த செயல் ஒன்று, அன்னாரவர்கள் வணக்கரீதியாகச் செய்தார்களா? அல்லது சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கேற்ப செய்தார்களா? என்பதில், சில நேரங்களில் அறிஞர்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படுவது உண்டு.

عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه قال : " كان النبي صلى الله عليه وسلم إذا كان يوم عيد خالف الطريق (رواه البخاري : 986)

உதாரணமாக 'நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் பொருநாள் தொழுகைக்குச் செல்லும் போது, வேறொரு பாதை வழியாகவும் வருவார்களா? என ஜாபிர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

(புஹாரி : 986)

மேற்படி செயலை நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் வணக்க ரீதியாகச் செய்தார்கள், நாமும் அது போல செய்ய வேண்டும் என மாலிக், ஷாபிஈ, அஹ்மத் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹிம்) போன்ற இமாம்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் உறவினர்கள், நண்பர்களை பெருநாள் தினம் சந்திப்பதற்காக,

பாதையை மாற்றியிருக்கலாம், நாமும் அவ்வாறு செய்ய வேண்டியதில்லை என வேறு சில இமாம்கள் கூறுகிறார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஹதீஸுடன் தொடர்புள்ள சூழ்நிலை ஆதாரங்களை மையமாக வைத்துத்தான் வணக்கத்தில் சேருமா அல்லது பழக்கத்தில் சேருமா என்ற முடிவை எடுக்க வேண்டும். அவ்வாறான ஆதாரங்கள் கிடைக்காவிடில், எந்த ஒரு முடிவும் எடுக்காமல் இருப்பது நன்று.

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் செயற்பாடுகளில் சேர்க்கப்படுபவைகள் எவை?

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் செயற்பாடுகளில் பின்வரும் அம்சங்கள் அடங்கும் :

1. அல் இஷார (கையைக் காட்டுதல்).

عن عائشة رضي الله عنها أنها قالت : " صلى رسول الله صلى الله عليه وسلم في بيته وهو شاكٍ فصلى جالساً وصلى وراءه قوم قياماً فأشار إليهم أن اجلسوا ، فلما انصرف قال : إنما جعل الإمام ليؤتم به ..... " (رواه البخاري 688 ، ومسلم : 925)

‘நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்ட போது வீட்டில் இருந்த வண்ணம் தொழுதார்கள். அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சிலர் நின்று தொழுதனர். இருந்து தொழுமாறு அவர்களை நோக்கி நபியவர்கள் கையைக் காட்டினார்கள்.

(புஹாரி : 688, முஸ்லிம் : 925)

2. அல் கிதாபஹ் (எழுதுதல்). ஸகாத் ஏனைய ஷரீஅத் சட்டங்கள் சம்பந்தமாக நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் தனது கவர்னர்களுக்கு எழுதிய ஒலைகள்.

3. அத்தர்க் (செய்யாமல் விடுதல்).

عن ابن عباس رضي الله عنهم أن النبي صلى الله عليه وسلم خرج يوم الفطر فصلى ركعتين لم يصل قبلها ولا بعدها " (رواه البخاري 989 ، ومسلم : 2054)

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறுகிறார்கள் ‘நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் நோன்புப் பெருநாள் தினம் வெளியேறி இரண்டு

ரக்அத்துகள் தொழுதார்கள். (ஆனால்) முந்திய, பிந்திய (ஸுன்னத்தான) தொழுகைகளைத் தொழவில்லை.
(புறாறி : 989, முஸ்லிம் : 2054)

4. அல் ஹம் (செய்யமுனைந்து செய்யாமல் விடல்).

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : ..... لقد همت أن آمر بالصلاة فتقام ، ثم أمر رجلا فيصلي بالناس ، ثم ينطلق معي رجال معهم حزم من الخطب إلى قوم لا يشهدون الصلاة فأحرق عليهم بيوتهم بالنار (رواه البخاري 644 ، ومسلم : 1480 واللفظ له)

அபூஹுரைரா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) கூறுகிறார்கள் 'தொழுகையை ஜமாஅத்துடன் தொழாதவர்களின் வீடுகளை எரிக்க நினைத்தும் செய்யாது விட்டு விட்டேன்.
(புறாறி : 644, முஸ்லிம் : 1480)

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் அங்கீகாரம் என்றால் என்ன?

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் அங்கீகாரத்தைப் பின்வரும் முறைகளில் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

அ) நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் முன்னிலையில் இவ்வாறு செய்தேன், நான் இவ்வாறு கூறினேன், இன்னார் நபிகளார் முன்னிலையில் இவ்வாறு செய்தார், இவ்வாறு கூறினார், நபிகளார் அது பற்றி எவ்வித அதிருப்தியும் தெரிவிக்க வில்லை என ஒரு ஸஹாபி அறிவிப்பதாகும்.

عن ابن عباس رضي الله عنهم قال : أهدت أم حفيد - خالة ابن عباس رضي الله عنهم إلى النبي - صلى الله عليه وسلم - أقطا وسمنا وضبا ، فأكل النبي - صلى الله عليه وسلم - من الأقط والسمن وترك الضبّ تقذرا ، قال ابن عباس - رضي الله عنهما - " فأكل علي مائدة رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ، ولو كان حراما ما أكل مائدة رسول الله صلى الله عليه وسلم" (رواه البخاري 6575 ، ومسلم : 5013)

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறுகிறார்கள் 'உம்மு ஹுபைத் என்ற பெண்மனி நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களுக்கு பாலாடைக்கட்டி, நெய், உடும்பு ஆகியவைகளை அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள். நெய், பாலாடைக்கட்டி என்பவற்றிலிருந்து

சாப்பிட்டார்கள். அருவருப்பெனக் கருதி உடும்பை சாப்பிடாமல் விட்டு விட்டார்கள். ஆனால் அதே மரவையில் ஏனையவர்கள் உடும்பைச் சாப்பிட்டார்கள். உடும்பு ஹராமாயிருந்தால் நபியவர்கள் மரவையில் யாரும் சாப்பிட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

(புஹாரி : 2575, முஸ்லிம் : 5013)

இவ்வகையான நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் அங்கீகாரத்தை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம் என்பதில் இமாம்கள் மத்தியல் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. இதை சில குர்அன் வசனங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
(سورة المائدة : 27)

‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! உமது இரட்சகனிடமிருந்து உங்களுக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்டதை எத்தி வைப்பீர்களாக, நீங்கள் அவ்வாறு செய்யாவிடின் அவனது தூதை எத்திவதைவர்களாக மாட்டீர்கள், அல்லாஹ் உங்களை மனிதர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பான்.

(அல் மாதஹ் : 67)

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ (سورة الأعراف : 157)

‘..... அவரைப் பின்பற்றுபவர்களை நன்மையைக் கொண்டு கட்டளையிடுபவர்கள், தீமையை விட்டும் தடுப்பார்கள்ஹீ.

(அல் அ.ரஃப் : 157)

அல்லாஹ்வால் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்ட நபி யாருக்கும் பயப்பட மாட்டார் என்பதும், தீமையைக் காணுமிடத்தில் மௌனம் சாதிக்காமல் அதைத் தடுப்பார் என்பதும் இவ்விரு திரு வசனங்களிலிருந்தும் தெளிவாகிறது.

ஆ) நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் காலத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு விடயம் அன்னாருக்குத் தெரியவந்ததும், அதைப் பற்றி அவர்கள் ஆட்சேபனை தெரிவிக்காமல் இருப்பதாகும். இவ்வகையான அங்கீகாரமும் ஆதாரத்திற்கு உரியதாகும்.

عن جابر رضي الله عنه أنه قال : " كنا نعزل على عهد نبي الله صلى الله عليه وسلم فبلغ ذلك نبي

الله صلى الله عليه وسلم فلم ينهنا عنه " (رواه مسلم : 3546)

‘நாங்கள் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் காலத்தில் ‘அஸ்ஸுரீ (கர்ப்பப் பையில் விந்து இறங்காமல் தடுத்தல்) செய்து கொண்டிருந்தோம், இது நபியவர்களுக்கு எட்டியது, அன்னவர்கள் எங்களைத் தடுக்கவில்லைஹீ.

(முஸ்லிம் : 3546)

இ) நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் காலத்திலே இவ்வாறு நாங்கள் கூறிக் கொண்டிருந்தோம், செய்து கொண்டிருந்தோம், மக்கள் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் காலத்தில் இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள், செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று ஒரு ஸஹாபி கூறுவதாகும்.

இதைப் பெரும்பாலான இமாம்கள் அங்கீகாரமாகக் கணித்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில் பரவலாக இடம் பெறக் கூடிய விடயங்கள் நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களுக்கு எட்டியிருக்க பெரும் வாய்ப்பு உண்டு என்பதினாலாகும்.

عن ابن عمر رضي الله عنه أنه قال : كنا نخير بين الناس في زمان رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فنخير أبا بكر ، ثم عمر ، ثم عثمان بن عفان رضي الله عنهم (رواه البخاري : 3655)

இப்பனு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்னுமா) அவர்கள் கூறுகிறார்கள் ‘மக்கள் மத்தியில் யார், யாரைவிடச் சிறந்தவர் என்பதை நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் காலத்தில் பேசிக்கொள்ளும் போது அபு பக்ர் அவர்களையும் பின்பு உமர் அவர்களையும் பின்பு உஸ்மான் (ரழியல்லாஹு அன்னும்) அவர்களையும் மேன்மைப் படுத்துபவர்களாக இருந்தோம்ஹீ.

(புஹாரி : 3655)

ஈ) நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் காலப்பகுதியில் எனக் குறிப்பிடாமல், நாங்கள் செய்து கொண்டிருந்தோம், அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று ஒரு ஸஹாபி கூறுவதாகும்.

இதை (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் அங்கீகாரமாகக் கணித்து ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியும் என்பது புஹாரி, முஸ்லிம், ஹாகிம் போன்ற அதிகமான ஹதீஸ்கலை வல்லுனர்களின் கருத்தாகும். ஏனெனில், ஒரு ஸஹாபி இது போன்ற விடயங்களை ஷரீஅத் சட்டத்தின் ஆதாரமாகக் கூறும் பட்சத்தில், நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள்

அவைகளை அறிந்து அங்கீகாரம் வழங்கியிருப்பார்கள் என்பதுதான் மிகைப்பான எண்ணமாகும்.

عن أم عطية رضي الله عنها أنها قالت : كنا لا نعد الكدرة والصفرة شيئا (رواه البخاري : 326)

உம்மு அதிய்ய என்ற ஸஹாபிப் பெண்மனி பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள் ‘(மாதவிடாய் ஏற்படாத காலப் பகுதியில் தென்படுகின்ற) கருப்பு, மஞ்சளுக்கு சாதையாக உள்ள நீரை நாங்கள் மாதவிடாயாகக் கணிக்காதவர்களாக இருந்தோம்ஹீ. (புஹாரி : 326)

இன்ஷா அல்லாஹ் தொடரும் .....

كيف نتفقه في السنة النبوية

(باللغة التاميلية)

تأليف

د . أحمد أشرف عمر لبي

رئيس مجلس الإدارة - دار الحديث - كولومبو
أستاذ الحديث المساعد - جامعة الملك خالد - أبها
المملكة العربية السعودية

الناشر

دار الحديث
كولومبو
2003